Et küll mitu miljoni perekonda maailmas elab, arwame aga wälja, kui palju see ühe ainsa miljoni perekonna kohta on: 1,000,000×24 naela aastas = 24,000,000 naela, see on nii palju, et 1000 inimest 24 aastat sest saaks toidetud, kui 1000 naela aastas inimese peale peaks arwatama; ja ehk jääks weelgi midagist üle. Nüüd saab ehk lugija aru, kust need suured näljaajad tulewad — ei mitte aina wiljaikkaldusest, waid ennem weel wilja raiskamisest, see on Jumala õnnistuse miksti panemisest. Sell' mõedul on siis kaa liigsöömine ja liigjoomine päris Jumala wilja raiskamine. Kui inimene enam sööb ehk joob, kui keha sünnib kanda, siis on see toidus ja joomaaeg puhtalt maha wisatud ja teeb pealegi haigeks ja jõutumaks. Öeldakse, kui keegi söönud, et kõht on täis. Ons söömine paljas kõhu täitmine? Ei! Siis oleks ju ükspuhas, mis inimene sööb. Wõta liiwa, saue, saepuru ehk mund selleşarnast, need täidawad küll kõhtu, aga kas naad toidawad? Muidugi mõista — mitte. Seepärast: söömine on ihu toitmine! Ja seepärast põle see mitte peaasi, kui palju, waid mis meie sööme. Igast toidust saawad meie ihule enam ehk wähem ollused juure sünnitud, seda mööda, kas toit rammus ehk lahja oli; ihu aga ei wõtta enam wastu, kui seda jägu,

mis Jumal inimese raskuse, suuruse ja töö- ning elamise kombe järäle on seaduseks teinud, kõik, mis enam on, lähäb raisku. See on ju üsna awalik, kui rumalaste mõni sööb, nenda et tõeste enam igapäewasest leiwast hukka lähäb, kui siin tähändud on.

Iga wiimase asja juures on järälmõtlemist waja. Üks pealt näha tühine asi on ometi ömbluse niit. Ometigi, kui see peale mõtleb, kuidas otsukesed ühtepuhku saawad ära wisatud, siis tõuseb jälle ilmsi, kuidas tollipitkusest otsukesest, kui iga inimese kohta aga üks toll arwatakse ja 1500 miljonit inimest maa peal on elamas, üks pitkus sünnib, mis kord ümber terwe maakera ulatab ja jääks weel peale sõlme kaks otsa rippuma, mis kumbki mitte lühikesed ei ole, kui asja karwa pealt hakkab läbi katsuma.

Mis tarwis niisuguseid kirjud arutused ja rehkendamised? Et see ja teine ehk sest märku wõtab ja ometi wiimaks aru saab, et wara korjamine mitte nii kerge ei ole, kui wara pillamine. Jumala abiga saab aga wiimase eest ennast wäga hästi hoida.
